

DR GEORGJE MIHALLOVIĆ
(4. IX 1892 — 6. VII 1969)

Dejan LAZIĆ

DR GEORGJE MIHALLOVIĆ ROĐEN JE U VUKOVARU 4. NOVEMBRA 1892. godine, maturirao je u Novom Sadu 1910. g., medicinu je učio i završio 21. novembra 1916. g. u Gracu, gde je do 31. avgusta 1918. bio

Dr Georgije Mihailović

sekundarni lekar u Opštoj zemaljskoj bolnici s klinikom. Potom dolazi u Staru Pazovu, gde ubrzo postaje sreski sanitetski referent, a 1947. godine prelazi u Indiju, prvo kao železničarski lekar, a zatim kao lekar Doma zdravlja. Posle penzionisanja ostaje i dalje u Indiji. Iako u penziji, on je sve do smrti bio vrlo aktivan, istina, ne kao lekar. Umro je u Beogradu u Bolnici »Dr Dragiša Mišović« 6. jula 1969. godine, a sahranjen u Staroj Pazovi.

Dr Mihailović je kao sreski lekar u Staroj Pazovi, pored dr Vladimira Vereša, bio glavna pokretačka snaga u organizaciji rada na zdravstvenom vaspitanju naroda. Pored organizovanja raznih tečajeva u cilju zdravstvenog vaspitanja i iz prve pomoći, sam je održao niz popularnih predavanja i bio saradnik u organizovanju domaćićkog tečaja koji je ubrzo prerastao u stalnu Domaćićku školu za Srem.

Ono što posebno karakteriše dr Mihailovića, to je njegova ljubav prema knjizi. Bio je duboki poznavalac srpske knjige i njen neumorni sakupljač. Njegova biblioteka — koja je sada u vlasništvu Matice srpske — poznata je kao najkompletnija biblioteka svih knjiga štampanih ćirilicom do početka dvadesetog veka. Naročito je čuvena zbirka kalendara i zbirka dimničarskih novogodišnjih čestitki. No, takođe mu je bila bogata medicinska biblioteka, naravno, na raznim jezicima. Da bi što više kompletirao svoju biblioteku, neumorno je putovao i tražio one primerke koje nije imao, pa je, u nedostatku originala, pravio fotokopije. Njegovo znanje iz bibliografije bilo je toliko široko da je za retke primerke znao čak i njihove vlasnike. Svoje bibliografsko znanje nije zadržao samo za sebe. Pored objavljivanja o bibliografskim radovima Lukijana Mušickog i Pavla Josifa Šafarika, prvog direktora novosadske Srpske patronatske gimnazije, u poslednjim godinama svog života objavio je Srpsku bibliografiju 18. veka, delo koje je umnogome popunilo praznine koje su bile u Bibliografiji Stojana Novakovića. To je do sada najpotpunija bibliografska dokumentacija srpske knjige 18. veka.

No, dr Mihailović nije bio samo ljubitelj i poznavalac knjige. Njegova biblioteka je mnogim istraživačima služila kao izvor podataka, i to ne samo iz oblasti istorije i beletristike, nego i iz oblasti medicine. I on sam je bio član Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije i kao takav davao dragocene podatke. Smrt ga je omela da i na ovom polju ostavi većeg pismenog traga.

PRIM. DR. BOGDAN POPOVIĆ
(24. IX 1898 — 12. VII 1971)

Zoran KAMENKOVIĆ

PRIM. DR. BOGDAN POPOVIĆ ROĐEN JE 24. IX 1898. U SEFKERINU, osnovnu školu završio je u Čenti, gimnaziju u Pančevu i Velikom Bečkereku, medicinski fakultet je započeo u Budimpešti a završio u Pragu

Prim. dr. Bogdan Popović

1922. Pripravnički staž obavio je u novosadskoj bolnici, a od 1924, do 1927. bio je asistent Oto-rino-laringološke klinike u Zagrebu, gde je radio uz prof. dr D. Mašeka i prof. dr A. Šercera.